

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/20/2018
Identifikačné číslo spisu: 1109209049
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1109209049.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., 2/ S., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., obaja zastúpení advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Rožňavská 2, Bratislava proti žalovaným: 1/ Centrálny depozitár cenných papierov SR, a. s., ul. 29. augusta 1/A, Bratislava, IČO: 31 338 976, zastúpenému GRIŠČIK & PARTNERS, s. r. o., Hviezdoslavovo nám. 25, Bratislava, IČO: 35 893 893 a 2/ SBF, a. s., Kuzmányho 8, Žilina, IČO: 35 746 220, o zaplatenie 15 236,01 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb 18/2010, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. mája 2017, č. k. 8Cob 354/2014-302 v znení opravného uznesenia z 19. septembra 2017, č. k. 8Cob 354/2014-332, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov 1/ a 2/ o d m i e t a.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I. rozsudkom z 12. mája 2014, č. k. 33Cb 18/2010-257 zamietol žalobu a rozhodol, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému 1/ trovy konania v sume 2 362,07 eur a žalovanému 2/ trovy konania v sume 103,66 eur.

2. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca 1/ bol majiteľom 100 kusov akcií emitenta Železiarne Podbrezová, a. s. v nominálnej hodnote 1 000,-Sk a v trhovej hodnote 3 000,-Sk a žalobca 2/ bol majiteľom 30 kusov akcií emitenta Železiarne Podbrezová, a. s.

Dňa 10. 01. 2007 neznáma osoba vystupujúca pod menom S. požiadala žalovaného 1/ o oznámenie čísla účtu majiteľov cenných papierov žalobcov 1/ a 2/, čomu žalovaný 1/ vyhovel a údaje poskytol ich

zaslaním na adresu údajného S.. Následne táto neznáma osoba uzatvorila so žalovaným 2/ zmluvu o obstaraní predaja cenných papierov, na základe ktorej boli akcie predané prostredníctvom Burzy cenných papierov. Podľa žalobcov 1/ a 2/ žalovaný 1/ poskytol údaje osobe vystupujúcej pod meno S. v rozpore s jeho vlastným prevádzkovým poriadkom, keď akceptoval formulár žiadosti o službu, ktorú v zmysle prevádzkového poriadku neposkytuje, keď akceptoval formulár, v ktorom neboli vyplnené všetky údaje a keď akceptoval prepisovaný a pozmeňovaný formulár. K podvodnému predaju akcií by tiež podľa nich nemohlo dôjsť, keby žalovaný 1/ posielal výpisy iba na adresu majiteľa, ktorú eviduje.

3. Žalobca ďalej tvrdil, že ani žalovaný 2/ nevykonal žiadne opatrenia, aby zabránil podvodu, neoveroval si identitu zadávateľa príkazu, akceptoval údaje o pobyte žalobcov, ktoré boli v rozpore s evidenciou žalovaného 1/, akceptoval uzavretie zmluvy iba prostredníctvom zaslania poštou. Žalovaný 2/ v dôsledku komunikácie poštou nesplnil povinnosť v zmysle článku VI ods. 6 zmluvy poučiť klienta o možných rizikách, čo by síce podvodu na úkor žalobcov nijako nezabránilo, svedčí to však o formálnom a povrchnom prístupe z jeho strany, pričom sa snaží namiesto predídania vzniku škody zbaviť zodpovednosti.

4. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 373 a § 577 Obchodného zákonníka, ust. § 71g ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a na Prevádzkový poriadok žalovaného 1/, a to časť 1, článok 9 bod 9.2., článok 11, bod 11.1, bod 11.4, bod 12.1, bod 12.3, bod 13.1b/. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali, že by žalovaný 1/ alebo žalovaný 2/ porušili svoje zákonné alebo zmluvné povinnosti. Žalobcovia žalovanému 1/ vytýkali, že akceptoval plnomocenstvo, ktoré neobsahovalo všetky požadované údaje, čím údajne porušil svoje povinnosti podľa Prevádzkového poriadku. Ďalej uviedol, že plnomocenstvo skutočne neobsahovalo údaje o rodnom čísle alebo dátume narodenia splnomocnenca, avšak z citovaných ustanovení Prevádzkového poriadku žalovaného 1/ vyplýva, že žalovaný 1/ takéto plnomocenstvo môže akceptovať. Súd vyslovil názor, že aj keby uvedený údaj bol na plnomocenstve uvedený, žalovaný 1/ nemal možnosť preveriť ho a predísť tak škode. Ďalej žalobcovia žalovanému 1/ vytýkali, že akceptoval formulár, v ktorom neboli vyplnené všetky údaje a ktorý bol pozmeňovaný. Súd prvej inštancie k námietke uviedol, že z ustanovení Prevádzkového poriadku vyplýva, že oprávnené osoby môžu žiadať aj o službu, ktorá nie je uvedená na predpísanom formulári, keď v článku 11.2 odseku b/ sa uvádza, že požiadavky na služby žalovaného 1/ je možné podávať spravidla v písomnej podobe alebo na predpísanom formulári.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že povinnosť zasielať výpisy iba na adresu majiteľa účtu žalovanému 1/ nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia Prevádzkového poriadku ani iného predpisu, navyše súd súhlasil s tvrdením žalovaného 1/, že keby tak postupoval, popieral by zmysel inštitútu zastúpenia. Taktiež v konaní nebola preukázaná ani bezprostredná príčinná súvislosť medzi poskytnutím čísla účtu majiteľa zo strany žalovaného 1/ a predajom akcií neoprávnenou osobou. Súd aj vo vzťahu k žalovanému 2/ dospel k záveru, že žalovaný 2/ neurobil žiadny úkon, ktorý by vyhodnotil ako protiprávny. Žalovaný 2/ preveril v súlade s existujúcim systémom údaje a vydal hlásenie, pričom nevydal žiadne chybové hlásenie, t. j. vložené údaje vyhodnotil ako správne.

6. Vo vzťahu k prevenčnej povinnosti súd prvej inštancie uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ postupovali v súlade s obvyklou starostlivosťou, ktorú možno od nich požadovať. Od žalovaných nebolo možné požadovať, aby skúmali predložené doklady ako plnomocenstvo a zmluvu technikami, aké používajú znalci, resp. orgány činné v trestnom konaní. V danom prípade mohli uvedené doklady skúmať len vizuálne. Vizuálnou kontrolou však nebolo možné zistiť, že sa jedná o falšovanie podpisov. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že tým, že žalovaní 1/ a 2/ vyžadovali doklady, na ktorých museli byť podpisy splnomocniteľov, resp. komitentov úradne overené, splnili si svoju prevenčnú povinnosť, t. j. povinnosť vykonať opatrenia, ktoré v rámci bežnej činnosti možno obvykle realizovať a predchádzať tak vzniku škody.

7. Na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ vec prejednal Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie rozhodol rozsudkom z 25. mája 2017, č. k. 8Cob 354/2014-302 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil a žalovaným 1/ a 2/ priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

8. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ďalej uviedol, že v odvolaní žalobcovia neargumentujú žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle ust. § 366 C. s. p., s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu zisteného skutkového stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Konštatoval, že pre posúdenie zodpovednosti žalovaných za škodu spôsobenú podvodným predajom cenných papierov patriacich žalobcom je rozhodujúce, či došlo v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka z ich strany k porušeniu právnej povinnosti, pričom môže ísť o povinnosť zmluvnú alebo zákonnú.

9. Odvolací súd poukázal na ust. § 73a ods. 3 zák. č. 566/2001 Z. z., podľa ktorého na účely uzatvárania, vykonávania a následnej kontroly obchodov medzi obchodníkom s cennými papiermi a klientmi, na účel identifikácie klientov a ich zástupcov, na účely ochrany a domáhania sa práv obchodníka s cennými papiermi voči klientom, na účel zdokumentovania činnosti obchodníka s cennými papiermi, na účel výkonu dohľadu a na plnenie si úloh a povinností obchodníka s cennými papiermi podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov je obchodník s cennými papiermi aj bez súhlasu a informovania dotknutých osôb oprávnený zisťovať, získavať, zaznamenávať, uchovávať, využívať a inak spracúvať osobné údaje a iné údaje v rozsahu podľa odseku 1, pritom je obchodník s cennými papiermi oprávnený s použitím automatizovaných alebo neautomatizovaných prostriedkov vyhotovovať kópie dokladov totožnosti a spracúvať rodné čísla a ďalšie údaje a doklady podľa odseku 1. Podľa ust. § 73b ods. 1 zákona č. 566/2001 Z. z. obchodník s cennými papiermi je povinný konať pri poskytovaní investičných služieb alebo vedľajších služieb a vykonávaní investičných činností v súlade so zásadami poctivého obchodného styku s odbornou starostlivosťou v záujme svojich klientov. Obchodník s cennými papiermi je povinný vykonávať svoju činnosť tak, aby nedochádzalo k narušeniu bezpečnosti finančného systému a nesmie vykonávať žiadne činnosti smerujúce k manipulácii trhu.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosti tvrdené žalobcami nepreukazujú porušenie akejkoľvek povinnosti žalovaného 2/ a sú založené len na domnienkach o tom, čo by mohlo nasledovať v prípade, ak by žalovaný 2/ pristúpil ku krokom navrhovaným žalobcami. Poukazujúc na okolnosti, za ktorých žalovaný 2/ uzavrel s osobou vystupujúcou pod menom S. zmluvu o obstaraní predaja cenných papierov, na základe ktorej boli akcie predané prostredníctvom Burzy cenných papierov, dospel k záveru, že nemohli vzbudzovať žiadne pochybnosti o možnom podvodnom konaní. Pokiaľ neznáma osoba poznala osobné údaje žalobcov pre vykonanie obchodu, ich zneužitie nemohol žalovaný 2/ zabrániť. Konanie neznámeho páchatel'a vo vzťahu k žalovanému 2/ nevykazovalo žiadne známky neoprávneného obchodu. Preto uzavrel, že zo strany žalovaného 2/ nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti, ani zanedbania odbornej starostlivosti. K uzavretiu zmluvy o obstaraní predaja cenných papierov došlo poštou s vyplnenými osobnými údajmi a číslom účtu majiteľ'a cenných papierov, pričom boli podpísané úradne overeným podpisom. Tým mal žalovaný 2/ preukázanú totožnosť klienta a nebol dôvod, aby trval na osobnom uzavretí zmluvy. Žalovaný 2/ nemá prostriedky, aby mohol skontrolovať zadané údaje, nakoľko medzi ním a žalobcami predtým neexistoval právny vzťah, na základe ktorého by mal žalovaný 2/ k dispozícii ich osobné údaje, prípadne podpisové vzory. Žalovaný 2/ vychádzal iba z hlásení systému žalovaného 1/ a v prípade, že systém zadané údaje vyhodnotil správne, žalovaný 2/ nemohol vedieť, že sa jedná o rozdiel v adrese.

11. K zodpovednosti žalovaného 1/ odvolací súd uviedol, že žalovaný 1/ osobe vystupujúcej pod menom S., ktorá sa preukázala úradne overeným plnomocenstvom konať v mene žalobcov, na základe žiadosti z 10. 01. 2007 poskytol údaj o čísle účtov žalobcov. Žalobcovia žalovanému 1/ vyčítali, že plnomocenstvo

akceptoval napriek tomu, že neobsahovalo rodné číslo, resp. dátum narodenia splnomocnenca tak, ako to vyžaduje bod 14.7 Prevádzkového poriadku a tiež akceptoval žiadosť o službu, ktorú v zmysle Prevádzkového poriadku neposkytuje. Poukázali tiež na formulár, na ktorom bola uvedená žiadosť o poskytnutie čísla účtu, ktorý neobsahoval všetky údaje. Odvolací súd zdôraznil, že žalovaný 1/ nemal povinnosť službu odmietnuť. Požiadavky na služby podľa čl. 11 bod 11.2 písm. b/ Prevádzkového poriadku je možné podávať písomne, na predpísanom formulári.

12. Z Prevádzkového poriadku tiež vyplýva, že oprávnené osoby mohli žiadať o službu, ktorá nie je na predpísanom formulári. Skutočnosť, že v danej veci bola podaná žiadosť na formulári, na ktorom bol prepísaný údaj tak, že žiadateľ žiada o zistenie čísla účtu majiteľa cenných papierov, nevylučovala možnosť žalovaného 1/ poskytnúť údaje, ak išlo o osobu oprávnenú na poskytnutie uvedenej služby. Pokiaľ ide o námietku, že žalovaný 1/ mal odmietnuť žiadosť o službu spočívajúcu v oznámení čísla účtu z dôvodu, že na tejto žiadosti nebolo uvedené číslo tohto účtu, ide o logický rozpor, pretože nemožno žiadať, aby v žiadosti o poskytnutie čísla účtu bolo toto číslo uvedené, taká žiadosť by nebola potrebná. Odvolací súd sa stotožnil aj s názorom žalovaného 1/, že v praxi by to znamenalo, že žalovaný 1/ by nikdy nemohol oznámiť číslo účtu osobe, ktorá prestala disponovať informáciou o tomto čísle.

13. K námietke žalobcov, že žalovaný 1/ porušil svoju povinnosť, keď akceptoval plnomocenstvo, ktoré neobsahovalo všetky požadované údaje, odvolací súd zdôraznil, že aj keď Prevádzkový poriadok stanovil, že plnomocenstvo má obsahovať údaj o rodnom čísle alebo dátume narodenia, neukladal žalovanému 1/ povinnosť takéto plnomocenstvo odmietnuť. Nemožno tu hovoriť ani o porušení všeobecnej prevenčnej povinnosti, pretože skutočnosť, že plnomocenstvo neobsahuje rodné číslo splnomocniteľa sama o sebe nevzbudzuje žiadne pochybnosti o pravosti ostatných údajov na plnomocenstve, tým skôr, ak bolo plnomocenstvo úradne overené. Dôkazná sila takejto verejnej listiny v civilnom konaní je vyššia, než listiny súkromnej, pričom takáto zásada sa v určitom ohľade môže uplatniť aj pre hmotnoprávne vzťahy. Odvolací súd uzavrel, že nemožno od žalovaného 1/ vyžadovať, aby pri každom možnom zastúpení na základe plnej moci, kde sú podpisy splnomocniteľa úradne osvedčené, pravosť a správnosť údajov ešte ďalej nejakým spôsobom overoval a prenášať tak naňho zodpovednosť, ktorú nesie úrad, ktorý údaje osvedčil. Odvolací súd zdôraznil, že každý vznik škody nemožno kvalifikovať ako konanie určitého subjektu v rozpore s § 415 Občianskeho zákonníka.

14. Odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie nevzhladol okolnosti nasvedčujúce tomu, že by žalovaný 1/ zanedbal povinnosť počínať si obozretne. Žalovaný 1/ nemá povinnosť overovať pravosť osvedčovacej doložky na plnomocenstve na príslušnej matrike, ani aby trval na osobnom podaní žiadosti. Prevádzkový poriadok výslovne upravuje možnosti žiadosť podať aj písomne a nemožno vyžadovať, aby v prípade zastúpenia oprávnenej osoby sa tieto žiadosti podávali osobne, pretože by to popieralo zmysel zastúpenia.

15. K námietke vo vzťahu k náhrade trov konania žalovaného 2/ odvolací súd konštatoval, že náhrada cestovných výdavkov nebola zvýšená o DPH, bola vypočítaná na základe údajov o cene pohonných hmôt v rozhodnom období, spotreby použitého motorového vozidla a počtu najazdených kilometrov.

16. Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia 1/ a 2/ dovolanie. Žiadali napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Prípustnosť dovolania zdôvodnili v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. s tým, že žalobcovia nemajú vedomosť o tom, že by otázka nároku majiteľa cenných papierov na náhradu škody pri neoprávnenom prevode bola judikatúrou dovolacieho súdu jednotne vyriešená.

17. Žalobcovia záver súdov oboch inšancií, že žalovaní nevykonali žiadny úkon, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako protiprávny, považujú od základu za nesprávny. Tak žalovaný 1/, ako aj žalovaný 2/ mali okrem konkrétnych právnych povinností aj všeobecnú preventívnu povinnosť počínať si tak, aby nevznikla žalobcom škoda v dôsledku prevodu nimi vlastnených cenných papierov na tretie osoby bez ich vedomia a vôle. Povinnosť žalovaných predchádzať vzniku škody bolo zvýraznené aj hroziacim následkom, ktorým je nezvratnosť prevodu v dôsledku ochrany dobromyseľného nadobúdateľa cenných papierov v zmysle ust. § 19 ods. 3 zák. č. 566/2001 Z. z. Namieta, že žiadosť podaná osobou vystupujúcou pod menom S. neobsahovala údaje v zmysle Prevádzkového poriadku IV. Časť bod 6.4, preto jej žalovaný 1/ nemal vyhovieť. Skutočnosť, že splnomocnenec nepozná ani číslo účtu majiteľa cenných papierov, mala vyvolať zvýšenú pozornosť žalovaného 1/ a podnietiť ho k mimoriadnej opatrnosti. Ďalej namieta, že žalovaný 1/ porušil Prevádzkový poriadok nedodržaním jeho časti I. bodu 14.7, podľa ktorej plnomocnenstvo má obsahovať okrem iného aj rodné číslo splnomocnenca. Ďalej mal žalovaný 1/ podľa ust. § 109 zákona č. 566/2001 Z. z. povinnosť chrániť informácie o účtoch, ktoré vedie, pričom poskytnúť ich môže iba tomu, kto preukáže, že ho ten, koho sa týkajú, oprávnil ich získať. Identickú úpravu obsahuje aj Prevádzkový poriadok žalovaného 1/ v časti IV. bode 6.1. Prevádzkový poriadok žalovaného 1/ v časti I. bode 14.7. vyžaduje, aby plná moc obsahovala okrem iného aj rodné číslo alebo dátum narodenia splnomocnenca. Výklad, že žalovaný je oprávnený, avšak nie povinný odmietnuť vykonať službu, ktorej vykonanie je požadované formálne vadne, by v konečnom dôsledku znamenal, že žalovaný 1/ mohol rozhodnúť, či informácie tretej osobe poskytne aj bez splnenia podmienok podľa Prevádzkového poriadku, čo je neprípustné. Tvrdí, že žalovaný 1/ mohol zabrániť podvodu, pokiaľ by kontroloval v zadanom príkaze na registráciu prevodu cenných papierov aj adresu trvalého bydliska majiteľa cenných papierov, ktorá bola v príkaze uvedená odlišne od adresy evidovanej v evidencii žalovaného 1/.

18. Ďalej namieta, že žalovaný 2/ porušil všeobecnú prevenčnú povinnosť, keď vo veci domnejšej zmluvy o obstaraní predaja cenných papierov komunikoval so žalobcami na inej adrese, než bola ich adresa trvalého bydliska uvedená vo výpise z účtu majiteľa cenných papierov. Žalovaný 2/ sa vôbec nepokúsil overiť si zmenu bydliska žalobcov písomne či telefonicky, napriek tomu, že o hrozbe podvodov a falšovania overovacích doložiek vedieť musel. Tvrdí, že žalovaný 2/ sa zjavne pokúšal znížiť si finančné náklady a neodradiť potenciálnych klientov, preto umožnil dištančné uzatváranie zmlúv o obstaraní predaja cenných papierov, čím si znemožnil dostatočné overenie identity konajúcej osoby. Pokiaľ by trval na osobnej prítomnosti potenciálneho klienta, vyžadoval by predloženie viacerých identifikačných dokladov, zaznamenal by vyhotovením kópií týchto dokladov aj podobizeň klienta, ako je bežné dokonca aj u telekomunikačných operátorov v prípadoch, kedy ide o bagateľné sumy. Žalovaný 2/ konal nedbanlivo aj v tom, že si na overovacej doložke splnomocnenia nevšimol, že číslo overovacej doložky na zmluve údajne uzavretej so žalobcom 1/ je 73/04, pričom overenie je datované 23. 02. 2007. Na overovacej doložke zmluvy uzavretej so žalobkyňou 2/ je 74/07, čo vydalo ešte silnejšie podozrenie. Žalobcovia pokyn na predaj cenných papierov žalovanému 2/ nikdy neudelili a neuzavreli s ním zmluvu o obstaraní predaja cenných papierov, preto žalovaný 2/ podľa ust. 23 ods. 3 zák. č. 566/2001 Z. z. zodpovedá za škodu spôsobenú žalobcom neoprávneným zadaním príkazu na registráciu ich cenných papierov. Zodpovednosť žalovaného 2/ je možné posudzovať aj ako konanie bez príkazu podľa ust. § 742 a nasl. Obč. zák. Dovolateľ vyslovil názor, že žalovaní 1/ a 2/ svojou nedbalosťou umožnili tretej osobe vystupujúcej pod menom S. spáchať trestný čin, bez ich nedbalosti by k nemu nedošlo. Súd ignoroval skutočnosť, že k prevodu cenných papierov došlo zjavne neoprávnene, bez existencie prejavu vôle žalobcov ako majiteľov cenných papierov.

19. K dovolaniu sa vyjadril žalovaný 1/, navrhol dovolanie ako neprípustné a v rozpore s ust. § 432 C. s.

p. odmietnuť. Uviedol, že dovolatelia v dovolaní doslovne kopírujú svoje odvolanie a len v časti XIV. dovolania veľmi všeobecne uvádzajú, že súdy oboch inštancií nesprávne posúdili zodpovednosť žalovaných za škodu, keď ich konanie či opomenutie neposúdili ako porušenie zákonných povinností, či zmluvných povinností, ignorovali skutočnosť, že k prevodu cenných papierov došlo zjavne neoprávnené, vykladali porušenie prevádzkového poriadku žalovaného 1/ v prospech žalovaných, pričom podľa dovolateľov samotný prevod ich cenných papierov bez prejavu ich vôle zakladá zodpovednosť žalovaných 1/ a 2/. Žalovaný 1/ k právnemu posúdeniu uviedol, že odvolací súd vec správne právne posúdil, a preto nemôže byť dovolanie dôvodné, aj keby bolo prípustné.

20. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalobcovia určitým spôsobom nedefinovali svoju právnu otázku a nevyslovili ako od tejto otázky malo závisieť rozhodnutie odvolacieho súdu. Obmedzili sa len na všeobecné tvrdenia v čl. XIV. Vyslovil názor, že dovolania nie sú spôsobilé odôvodniť existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Stotožňuje sa s tvrdením odvolacieho súdu, podľa ktorého ust. § 415 Obč. zák. neukladá subjektu predvídať každý v budúcnosti vznik škody. Ide o povinnosť počínať si natoľko obozretne, aby konaním alebo opomenutím nevznikla škoda.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky /ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“/ po zistení, že dovolanie bolo podané včas /§ 427 C. s. p./ a na to oprávnenou osobou /§ 424 C. s. p./, zastúpenou v zmysle ust. § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

22. Podľa ust. § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

23. Podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

24. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa odseku 2 dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

25. Žalobcovia 1/ a2/ prípustnosť podaného dovolania vyvodzujú z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. V zmysle ustanovenia § 432 ods. 1 C. s. p. dovolanie možno vymedziť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolatelia uvedú právne posúdenie veci, ktoré pokladajú za nesprávne a uvedú, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., musí mať charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o právnu otázku /v žiadnom prípade nie o otázku skutkovú/. Z formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa rozumie tak otázka hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna. Musí však ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu /vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu/, i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom.

26. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. by mal dovolateľ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, vysvetliť

potrebu, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil a uviedol, ako by mala byť otázka správne riešená. V danom prípade samotné polemizovanie dovolateľov s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedá kritériu uvedenému v ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

27. Pokiaľ dovolatelia v dovolaní nevymedzili právnu otázku a nevysvetlili potrebu, aby dovolací súd otázku vyriešil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach o tom, ktorú otázku a akú jej naliehavosť mali dovolatelia na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd a v súvislosti s tým ani rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá doteraz nebola riešená a z toho pohľadu napokon rozhodnúť o prípustnosti dovolania. V takom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania, zvolenej v Civilnom sporovom poriadku, ale aj cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p. /pozri Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C.H.BECK/.

28. Žalobcovia v dovolaní nešpecifikovali právnu otázku, o ktorej tvrdia, že ešte nebola dovolacím súdom vyriešená. Ich sama polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu, spochybňovanie správnosti rozhodnutia a kritika, ako odvolací súd rozhodol, významovo nezodpovedá kritériu uvedenému v ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Dovolací súd nemôže právnu otázku, ktorá mala byť riešená odvolacím súdom nesprávne, vyvodzovať sám a nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach a predpokladoch, ktorú právnu otázku mali dovolatelia na mysli.

29. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd.

30. Na základe uvedených skutočností dovolací súd dovolanie podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol, pretože dovolatelia nevymedzili uplatnený dovolací dôvod spôsobom vyplývajúcim z ust. § 432 ods. 2 C. s. p.

31. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje /§ 451 ods. 3 C. s. p./.

32. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.